

Samoyed tour Tatry 2017

Samojed je všestranný pes a v rôznych aktivitách sa dokáže prispôbiť svojim majiteľom, to je známe. Budete pozerat' telku - bude s Vami, budete športovať – bude s Vami, budete... - bude tam. Každopádne pohyb nezaškodí nikomu, ani Vám ani samojedkovi. A koľko? To je individuálne, nikto Vám nemôže povedať, že stačí 5 km, 10 km, 15 km,.. Keď budete spokojní Vy aj psík, vtedy je to správne ;-)

S našou smečkou sme už vyskúšali všeličo, no okrem výstav sme našli záľubu v rôznych výletoch. Pes potrebuje ísť von, mimo svoje teritórium a tak i napriek tomu, že máme dom s dvorom, kde smečka celý deň môže voľne pobehovať, chodíme aj na každodenné vychádzky. Cez víkendy alebo v čase voľna a dovoleníek tieto vychádzky radi rozšírime na mini treky. Už od čias, keď sme mali len jedného samojeda – Zarku, sme chodili na rôzne zručaniny hradov, do lesov, hôr a podobne. S narastajúcim počtom psíkov sme do partie pribrali aj ďalších rovnako „postihnutých“ samojedárov. Pri väčšej skupine ľudí s viacerými psíkmi sme vždy vzbudzovali záujem okolia, ľudia sa chceli dozvedieť čo najviac o týchto krásnych psíkoch. Po pár rokoch takýchto domácich stretnutí a výletov sme sa rozhodli dať týmto našim aktivitám akúsi „značku“ a tak sme si ich nazvali Samoyed tour.... lebo si tak putujeme s našimi samojedmi kade tade. A hneď prvá akcia pod týmto názvom bola minulý rok v Tatrách - Samoyed tour Tatry 2016, kde sme sa stretli výborná partia majiteľov samojedov, pochodili sme po našich krásnych horách, po večeroch podebatili, ugrilovali nejaké to mäsko a uvarili gulášik. Pôvodný plán zopakovať Tatry hneď na jeseň sme museli zrušiť z dôvodu gravidity našej Alicky. Nemôže týždeň pred pôrodom cestovať takú diaľku a už vôbec nie brázditiť naše hory... A tak sme podnikli Samoyed tour Karpaty, kde sme na výlety vyrážali z pohodlia nášho domova a Alicke aspoň nebolo tak veľmi ľúto, že nemôže ísť s nami, lebo sme sa jej venovali všetok ďalší čas. Ku krásnemu výletu na Molpír sme pridali ešte kolobežkový tréning a záhradnú párty.

Rok prebehol a už od marca sme začali opäť pomýšľať na Tatry. Ako to už býva, pri väčších skupinách je vždy problém zosúladiť termín, nakoniec sme však našli vhodné dni v júni, ktoré vyhovovali skoro všetkým záujemcom ☺. Penzión sme mali osvedčený z minulého roka, tak tam nebol dôvod špekulovať niečo zmeniť. Kdeby nás len chceli s toľkými chlpatými psíkmi? Navyše sme boli prví účastníci po veľkej rekonštrukcii penziónu, čo som teda majiteľa obdivovala, že do toho išiel. Asi sme ho minulý rok presvedčili ☺. Čas plynul, tak sme dovtedy podnikli len zopár výletov po okolí a na Morave.. A týždeň pred Tatrami sa začali množiť telefonáty o chorobách účastníkov, psíkov a pokazenom aute. Nuž.. už to vyzeralo tak, že pôjdeme len tri rodiny ☺ Nakoniec sme sa zišli v celkom slušnom počte a ďalší kamaráti prišli aspoň v sobotu naotočku.

Náš výlet začal vo štvrtok ráno. Naložili sme auto... teda vlastne dve autá. S 5 psíkmi je to trochu komplikovanejšie a keďže sme chceli ísť všetci aj s mojimi rodičmi, vyhodnotili sme to ako najvhodnejšie riešenie. V stredu večer k nám ešte z Olomouca prišla vláčikom Katka s Meg. A tak sme sa rozdelili do dvoch áut. Krátko poobede sme sa zastavili na kávičku u Moniky, Vladka, Dallasa a Sunnyho v Štrbe, poobdivovali ich nádherný zrub a dvor .... idylka pod Tatrami. A dotvárali sme plány na nasledujúce 4 dni ☺ . Okolo štvrtej sme dorazili

na penzión. Hurááá... dovolenka ! Vybalili sme veci, posedeli chvíľu na terase a hneď sme sa rozhodli podniknúť prvú krátku túru. Na Hrebienok z Nového Smokovca, na Bílikovu chatu a k Dlhému vodopádu. Nádhera. Začneme tak zľahka - 11km. Večer ešte stíhame aj grilovačku ☺. Na piatok sme naplánovali nenáročnú túru na Popradské pleso. Teplota ovzdušia pridáva na náročnosti nielen nám ale aj psíkom. Napriek drobným úrazom sme všetko zvládli v pohode – ďalších 13km za nami. Martin sa konečne dočká prípravy vysnívanej kapustnice. Romantika pod balkónom v kotlíku. Aspoň je sranda. Prichádza ďalšia časť výpravy a Monika s Vladom na návštevu aj so psíkmi. Na dvore penziónu bolo super, pokecali sme a v neskorých večerných hodinách sme sa aj tej kapustnice dočkali. Výborná, šéfkuchár sa nezaprel ☺ !

Sobota – dôležitý deň. Prichádzajú poslední účastníci zájazdu a pomaly sa schádzajú aj tí, čo prisľúbili účasť len na jeden deň. Stretávame sa na Štrbskom Plese pri hoteli FIS neďaleko miesta konania prvej oblastnej výstavy v týchto miestach – počet našich samojedov tvoril asi 1/10 psov na výstave ☺. Pôvodný plán bol ísť sa tam pozrieť, trošku pochodiť okolo plesa... ale nakoľko hlásili výraznú zmenu počasia s prudkými búrkami, rozhodli sme sa ísť najprv na túru na vodopád Skok a potom sa uvidí. Túra bola krásna, ako inak v Tatrách. Bolo teplo, ale na niektorých miestach sme videli ešte celkom slušnú snehovú pokrývku. Dost' sme sa rozprchli a tak oprotiidúci turisti mali zážitky, koľko samojedov videli a komentovali to vtípnymi poznámkami. Pod vodopádom sme si dali trochu oddychu a vybrali sa naspäť. Príchodom dolu obloha prudko zmenila farbu, ale ešte sme sa rozhodli obehnúť Štrbské pleso – ďalšia porcia 13km. Prišli sme na kryté parkovisko k autu a v tom momente sa spustila silná búrka s krupobitím. Kým sme vložili parkovací lístok do automatu, do auta nám riadne napršalo a popadalo zopár krúp. Tak sme sa vybrali do penziónu. Druhá partia zvolila opačný postup a obišla najprv pleso, túru vynechali a išli pozrieť do Tatranskej Lomnice. Luděk s Dankou sa rozhodli ísť lanovkou na Lomnický štít. A už mali o zážitok postarané, lebo v čase búrky všetko vyplí a tak ostali odrezaní od sveta na Lomničáku s neistou prognózou návratu v ten deň alebo až ďalší... Nakoniec sme sa ich predsa len dočkali ešte v ten istý večer. Počas búrky sme si urobili posedenie na penzióne a keď už búrka pominula, išli sme von grilovať. Sobotný večer bol po búrke chladnejší a tak nás skôr zahnal do postele. A možno to nebolo len tým chladom, predsa sme mali v nohách už 40km.

Na nedeľu sme si vymysleli výlet na Obrovský vodopád a Zamkovského chatu. Miška s rodinou sa rozhodli, že už na túru nepôjdu, pochodili trochu po Smokovci a vydali sa na cestu domov. Ostatní sme vyrazili smer Hrebienok. Radka s maminou splnili túžbu Vanessky ísť zubačkou, k nim sa pridala aj Danko s Ginuškou. Ostatní sme si to pekne vyšľapali. Krátka pauza na Hrebienku a pokračujeme okolo Reinerovej chaty k Obrovskému vodopádu. O poznanie viac ľudí všade. Víkend je víkend. Napriek tomu, že sme išli taká veľká partia s väčším počtom psíkov, mali sme prevažne pozitívne ohlasy, ľudia sa vypytovali na psíkov a chceli si ich hladkať a fotografovať sa. Vo vyšších polohách bolo po búrke celkom klzko a chladnejšie. Napriek tomu sme sa rozhodli ešte pokračovať na Zamkovského chatu. Nádhera. Tam sme sa opäť všetci postretali a dali si niečo pod zub s vysokohorskou prirážkou. No keď som videla tých horských nosičov, nebolo mi ľúto za jedlo zaplatiť dvojnásobok ☺. Cestu dolu sme si vychutnávali asi ešte viac, už nás prenasledovali

myšlienky, že o chvíľu ideme zasa spať do reality. Ešte zopár krásnych fotiek a vraciame sa na penzión. Kávička na terase. Väčšina kamarátov sa už musí vrátiť domov. V našej rodine padlo rozhodnutie si pobyt ešte o jednu noc predĺžiť. A tak ešte navečer brázdime chodníky Smokovca a vychutnávame čaro hôr a čerstvý vzduch. Posledný večer debatíme s Dankou a Lud'kom a ráno sa vraciame aj my s krásnymi zážitkami domov.

Už teraz spriadame plány na Samoyed tour Tatry 2018. Ubytovanie máme jasné, termíny doladíme podľa možností „Tatrytouristov“ a trasy taktiež. V dobe písania tohto príspevku už nie je ani stopy po príjemnej únave a vyše 60km v nohách. Tak musí prísť pred Tatrami na radu Samoyed tour Karpaty 2017.

Radi privítame v našich radoch podobných nadšencov (nechcem povedať bláznov ;-)) a spoločne strávime príjemné chvíle v kruhu našich miláčikov aj rodinných príslušníkov :-D

Petra & Martin